

Bryssel den 20 juni 2018
(OR. en)

10335/18

Interinstitutionella ärenden:
2017/0251 (CNS)
2017/0249 (NLE)
2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

NOT

---

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Komm. dok. nr: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Ärende:

- Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna
- Förslag till rådets genomförandeförordning om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller vissa undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner
- Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller den certifierade beskattningsbara personen
- = Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Den 4 oktober 2017 utfärdade kommissionen, i enlighet med kommissionens meddelande av den 7 april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt, *Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut* (nedan kallad *handlingsplanen för mervärdesskatt*)¹ följande tre lagstiftningsförslag:

---

¹ COM(2016) 148 final. Se även:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna²,
  - ii) ett förslag till rådets genomförandeförordning om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller vissa undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner³ och
  - iii) ett förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 avseende den certifierade beskattningsbara personen⁴.
2. Dessa tre lagstiftningsförslag, vilka har utfärdats som svar på rådets slutsatser av den 8 november 2016 om förbättringar av EU:s nuvarande mervärdesskatteregler vid gränsöverskridande transaktioner, innehåller följande förbättringar på kort sikt av det nuvarande systemet (s.k. snabba lösningar):
- i) Förenkling och harmonisering av reglerna för arrangemang med call-off-lager.
  - ii) Kundens registreringsnummer för mervärdesskatt blir ett materiellt villkor för undantaget från skatteplikt för gemenskapsintern leverans av varor.
  - iii) Förenkling av kedjetransaktioner för att öka rättssäkerheten.
  - iv) Harmonisering och förenkling av reglerna för att bevisa gemenskapsintern transport av varor vad gäller undantaget från mervärdesskatt.

Kommissionen föreslog särskilt att de förenklingar som avses i punkterna i), iii) och iv) ovan ska tillämpas endast om certifierade beskattningsbara personer (ett nytt begrepp som definieras i kommissionens förslag) deltar.

---

² Dok. 12882/17.

³ Dok. 12881/17.

⁴ Dok. 12880/17 (som senare ändrades genom ett lagstiftningsförslag som återges i dok. 14893/17, genom att bestämmelserna om "certifierad beskattningsbar person" införlivades i det nya förslaget om ändring av förordning nr 904/2010).

3. Rådet noterade i punkt 7 i sina slutsatser av den 8 november 2016 "att lagstiftningsinitiativ inom dessa områden bör behandlas inom ramen för arbetet med det slutgiltiga mervärdesskattesystemet och på lämpligt sätt fasas in i den första lagstiftningsstapen, men [att detta] inte bör hindra kommissionen från att hålla sig till den förväntade tidsplanen för arbetet på detta område".
4. Utöver de "snabba lösningarna" på problemen med de nuvarande reglerna vidareutvecklade därför kommissionen i dessa tre lagstiftningsförslag tanken om att gradvis införa det slutgiltiga systemet. Som ett första steg föreslogs "hörnstenarna" i det slutgiltiga systemet (se artikel 402 i lagstiftningsförslaget om ändring av mervärdesskattedirektivet), inom ramen för vilket gränsöverskridande leveranser ska beskattas i destinationsmedlemsstaten, och där leverantören som regel är betalningsskyldig.
5. Enligt artikel 402 i mervärdesskattedirektivet i dess gällande lydelse ska det nuvarande tillfälliga mervärdesskattesystemet ersättas av en slutlig ordning som baseras på principen om beskattning i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster har sitt ursprung. Den nya ordalydelsen i denna artikel ersätter, enligt kommissionens förslag, i huvudsak det tillfälliga mervärdesskattesystem som tillämpas på handel mellan medlemsstater med en slutlig ordning som baseras på principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten för leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster.
6. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europaparlamentet har ännu inte inkommit med yttranden om dessa lagstiftningsförslag.

II. LÄGESRAPPORT

7. Under förhandlingarna i ärendet om "snabba moms lösningar" ansåg medlemsstaterna det vara lämpligt och nödvändigt att bestämmelserna i dessa kommissionsförslag om den certifierade beskattningsbara personen diskuteras mot bakgrund av de lagstiftningsförslag om tekniska aspekter av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet som lades fram av kommissionen den 25 maj 2018. I detta avseende var det därför lämpligt och nödvändigt att påskynda arbetet med de centrala delarna i kommissionsförslagen om "snabba moms lösningar" i syfte att möjliggöra tidiga framsteg och lösa viktiga frågor på mervärdesskatteområdet, samtidigt som man noterade att övriga delar av förslagen om den certifierade beskattningsbara personen kommer att behöva diskuteras ytterligare mot bakgrund av lagstiftningsförslagen om aspekter av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet.

8. Vidare konstaterade ordförandeskapet, efter mötet i Coreper den 14 juni 2018⁵ och den 20 juni 2018⁶, att samtliga delegationer och kommissionen för att nå en kompromiss kunde godkänna att artikel 402 i mervärdesskattedirektivet stryks från kompromisstexten och diskuteras mot bakgrund av lagstiftningsförslagen om aspekter av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet. Ordförandeskapet konstaterade att de flesta medlemsstater således kunde stödja de fyra "snabba lösningar" som ändringen innebär.
9. Dock visade det sig också att alla delegationer och kommissionen kunde godta ordförandeskapets kompromisstext, med undantag av bestämmelserna om kostnadsfördelning (artikel 137a och skäl 7a i direktivet om ändring av mervärdesskattedirektivet). Detta utgör den enda kvarstående centrala frågan (se del III i denna not), och den kunde inte godtas av ett antal medlemsstater och inte stödjas av kommissionen.
10. Mot denna bakgrund samt på grundval av bilaterala kontakter med delegationerna efter mötet i Coreper den 14 juni 2018 och den 20 juni 2018 gör ordförandeskapet ytterligare ett försök att nå fram till en allmän riktlinje i rådet i detta ärende. Den senaste kompromisstexten om lagstiftningspaketet avseende "snabba moms lösningar" återges i bilagan till denna not. I huvudsak har artikel 137a och skäl 7a lämnats inom hakparentes mot bakgrund av diskussionerna i Coreper.

III. CENTRAL FRÅGA – INGÅENDE REDOGÖRELSE

Mekanismen för kostnadsfördelning – undantag från mervärdesskatt för fristående grupper av personer som är etablerade i en medlemsstat (*artikel 137a i mervärdesskattedirektivet, skäl 7a i ändringsdirektivet*)

11. Den centrala fråga som fortfarande kvarstår är huruvida den "femte snabba lösningen" (mekanismen för kostnadsfördelning) bör ingå i texten.

---

⁵ Dok. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Dok. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Några delegationer har upprepade gånger begärt att ordförandeskapets kompromisstext kompletteras med ytterligare en ändring av mervärdesskattedirektivet och att artikel 137a införs som en del av en övergripande kompromiss i detta ärende.
13. Denna nya artikel 137a i mervärdesskattedirektivet innehåller först och främst en regel, med lämpliga skyddsmekanismer mot snedvridning av konkurrensen, enligt vilken medlemsstaterna har möjlighet att föreskriva att fristående grupper av personer som slår samman sina tjänster och delar upp kostnader mellan sina medlemmar åtnjuter undantag från mervärdesskatt.
14. Några delegationer ansåg att en sådan frivillig regel endast kan godtas om den åtföljs av en lämplig "territorialitetsklausul" (artikel 137a.2) som begränsar tillämpningsområdet vad gäller denna frivilliga mekanism för kostnadsfördelning till att omfatta endast fristående grupper av personer och deras medlemmar som är etablerade inom den medlemsstats territorium som utnyttjar denna möjlighet.
15. Dessa delegationer är av åsikten att en sådan begränsning skulle motiveras av behovet av att säkerställa att de berörda beskattningsbara personerna och skattemyndigheterna tillämpar dessa bestämmelser om kostnadsfördelning på ett korrekt och enkelt sätt samt att garantera effektiva skattekontroller avseende risker för skatteundandragande, skatteflykt eller skattefusk. Denna begränsning skulle samtidigt bevara beskattningsrättigheterna för medlemsstater som väljer att inte utöva denna möjlighet.
16. Vid mötet i Coreper den 14 juni och den 20 juni 2018 kunde några delegationer inte godta att artikel 137a införs i mervärdesskattedirektivet, utan påpekade att kommissionen inte gjort någon konsekvensbedömning av denna bestämmelse, eftersom artikel 137a och skäl 7a inte ingick i det ursprungliga lagstiftningsförslaget.
17. Vidare meddelade kommissionen vid mötet i Coreper den 20 juni 2018 att den motsätter sig införandet av artikel 137a i ordförandeskapets kompromisstext.

IV. KOMMANDE ÅTGÄRDER

18. Mot denna bakgrund hoppas ordförandeskapet att den centrala frågan i del III i denna not kan lösas av rådet i en anda präglad av kompromissvilja.
19. Rådet uppmanas att
- lösa den centrala frågan i del III i denna not och
  - nå en överenskommelse om en allmän riktlinje för dessa lagstiftningsförslag på grundval av den kompromisstext som återges i bilagan till denna not, med sikte på ett antagande av utkast till lagstiftningsakter, med förbehåll för Europaparlamentets yttrande samt juristlingvisternas slutgranskning.
-

UTKAST TILL

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet [och om införande av ett slutgiltigt system] för beskattning av handel mellan medlemsstaterna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁷,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

---

⁷ EUT C , , s. .

⁸ EUT C , , s. .

- 1) Under 1967, då rådet antog det gemensamma systemet för mervärdesskatt (moms) genom rådets direktiv 67/227/EEG⁹ och 67/228/EEG¹⁰ gjordes åtaganden om att inrätta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem inom Europeiska gemenskapen som ska fungera på samma sätt som inom en enda medlemsstat. Eftersom de politiska och tekniska förhållandena inte var mogna för ett sådant system när de fiskala gränserna mellan medlemsstaterna avskaffades i slutet av 1992, antogs övergångsordningen för mervärdesskatt. I rådets direktiv 2006/112/EG¹¹, som för närvarande är i kraft, föreskrivs att dessa övergångsregler måste ersättas med en slutlig ordning.
- 2) I enlighet med sin handlingsplan för mervärdesskatt¹² lade kommissionen fram ett förslag om fastställande av inslagen i ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande handel mellan företag i olika medlemsstater (nedan kallad *B2B-handel*) som ska bygga på principen om beskattning av gränsöverskridande leveranser av varor i destinationsmedlemsstaten.
- 3) [...]

---

⁹ Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301).

¹⁰ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EGT 71, 14.4.1967, s. 1303).

¹¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en handlingsplan för mervärdesskatt: *Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut* (COM(2016)148 final, 7.4.2016).

- 4) Rådet uppmanade i sina slutsatser av den 8 november 2016¹³ kommissionen att göra vissa förbättringar av unionens mervärdesskatteregler för gränsöverskridande transaktioner, redogöra för hur man ska använda registreringsnumret för mervärdesskatt i samband med undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser, call off-lagerarrangemang, kedjetransaktioner och transportbevis i den mening som avses i undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner.
- 5) Med tanke på denna begäran och det faktum att det kommer att ta flera år för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern handel att genomföras, är dessa särskilda åtgärder, som syftar till att harmonisera och förenkla vissa regler för affärsverksamheter, lämpliga.
- 6) Call off-lagerarrangemang avser en situation där leverantören vid tidpunkten för transporten av varor till en annan medlemsstat redan känner till identiteten på den person som förvärvar varorna och till vilken de kommer att levereras i ett senare skede efter varornas ankomst till destinationsmedlemsstaten. Detta ger för närvarande upphov till en förutsedd leverans (i den medlemsstat från vilken varorna avgår) och ett förutsett gemenskapsinternt förvärv (i den medlemsstat dit varorna ankommer), följt av en inhemsk leverans i ankomstmedlemsstaten och innebär ett krav på att leverantören ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten. För att undvika detta bör dessa transaktioner om de äger rum mellan två beskattningsbara personer, under vissa omständigheter, anses utgöra en enda leverans som undantas från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv i ankomstmedlemsstaten.
- 7) Kedjetransaktioner avser på varandra följande leveranser av varor som är föremål för en enda transport inom gemenskapen. Gemenskapsintern transport av varor bör endast tillskrivas en av leveranserna och bara den leveransen bör gynnas av ett undantag från mervärdesskatt för de gemenskapsinterna leveranserna. Övriga leveranser i kedjan bör beskattas och kan kräva att leverantören har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i leveransmedlemsstaten. För att undvika olika tillvägagångssätt bland medlemsstaterna, vilket kan leda till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning och för att öka rättssäkerheten för verksamhetsutövarna, bör en gemensam regel fastställas om att transporten av varorna, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, bör hänföras till en leverans i transaktionskedjan.

---

¹³ Rådets slutsatser av den 8 november 2016 om förbättring av EU:s nuvarande mervärdesskatteregler för gränsöverskridande transaktioner (dok. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 av den 9 november 2016).

[7a) Med hänsyn till den föreslagna övergången till det slutgiltiga mervärdesskattesystemet, och med beaktande av att bestämmelserna om mervärdesskattegrupper eventuellt inte tillgodoser de ekonomiska behoven inom vissa ekonomiska sektorer i tillräcklig utsträckning, bör medlemsstaterna ha möjlighet att föreskriva att fristående grupper av personer som delar kostnader mellan sina respektive medlemmar får gynnas av ett undantag från mervärdesskatt. Detta skulle säkerställa skatteneutralitet för dessas berörda ekonomiska verksamhet oavsett affärsbeslut eller organisatoriska val. Därför bör medlemsstaterna tillåtas att, under vissa omständigheter och utan att det påverkar befintliga bestämmelser om undantag från mervärdesskatt för fristående grupper av personer, bevilja en sådan mekanism för kostnadsfördelning. En skyddsklausul bör emellertid föreskrivas för att utesluta att en sådan bestämmelse, med tanke på dess frivilliga natur, tillämpas där den sannolikt skulle snedvrida konkurrensen. Det vore dessutom proportionerligt och lämpligt att begränsa en sådan möjlighet till undantag för leveranser som utförs inom ramen för mekanismen för kostnadsfördelning av fristående grupper av personer och dessas medlemmar som är etablerade i den medlemsstat som utnyttjar möjligheten. En sådan begränsning motiveras av behovet av att säkerställa att de berörda beskattningsbara personerna och skattemyndigheterna tillämpar dessa bestämmelser på ett korrekt och enkelt sätt samt att garantera effektiva skattekontroller avseende risker för skatteundandragande, skatteflykt eller skattefusk. Det är även viktigt att notera att denna begränsning skulle bevara beskattningsrättigheterna för medlemsstater som väljer att inte utöva denna möjlighet. Eftersom dessa mål, under nuvarande omständigheter, inte kan nås på andra sätt som skulle vara lika effektiva är sådana mervärdesskattebestämmelser om mekanismen för kostnadsfördelning, inbegripet den ovannämnda begränsningen, lämpliga för att uppnå de eftersträlvade målen och går inte utöver vad som krävs för att nå dem.]

- 8) När det gäller registreringsnumret för mervärdesskatt i samband med undantaget från skatteplikt för leverans av varor vid gemenskapsintern handel föreslås det att införandet av förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt i systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES), som tilldelats av en annan medlemsstat än den där transporten avgår, utöver villkoret för transport av varorna utanför leveransmedlemsstaten, bör bli ett materiellt villkor för tillämpningen av undantaget snarare än ett formellt krav. Vidare är VIES-förteckningen viktig för att informera ankomstmedlemsstaten om förekomsten av varor på dess territorium och är därför ett centralt inslag i bedrägeribekämpningen inom unionen. Därför bör medlemsstater, när leverantören inte fullgör de skyldigheter som följer av VIES-förteckningen, säkerställa att undantaget inte tillämpas, utom när leverantören handlar i god tro, det vill säga när leverantören vederbörligen inför de behöriga skattemyndigheterna kan motivera sina brister i samband med sammanställningen, vilket även kan innebära att vid detta tillfälle tillhandahålla de korrekta uppgifter som krävs enligt artikel 264.
- 9) Eftersom målen med detta direktiv – bättre fungerande mervärdesskattearrangemang i samband med gränsöverskridande B2B-handel – inte i tillräcklig omfattning kan nås av medlemsstaterna och därför bättre kan nås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- 10) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- 11) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) Följande artikel ska införas som artikel 17 a:

”Artikel 17a

1. En överföring av varor från en beskattningsbar persons rörelse till en annan medlemsstat genom call off-lagerarrangemang ska inte likställas med en leverans av varor mot ersättning.

---

¹⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. För tillämpningen av denna artikel ska call off-lagerarrangemang anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:
- a) Varor försänds eller transporteras av en beskattningsbar person, eller av tredje part för dennes räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska tillhandahållas, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.
  - b) Den beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna har inte etablerat sin verksamhet och har inte heller något fast etableringsställe i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.
  - c) Den beskattningsbara person till vilken varorna är avsedda att levereras ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat till vilken varorna transporterades eller försändes och både dennes identitet och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats denne av den medlemsstaten är kända för den beskattningsbara person som avses i led b vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår.
  - d) Den beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna registrerar överföringen av varorna i det register som föreskrivs i artikel 243.3 och inkluderar identiteten på den beskattningsbara person som förvärvar varorna och det registreringsnummer för mervärdesskatt som denne tilldelats av den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras i den sammanställning som föreskrivs i artikel 262.2.
3. Om de villkor som anges i punkt 2 är uppfyllda vid tidpunkten för överföringen av rätten att som ägare förfoga över varorna till den certifierade beskattningsbara person som avses i led c i den punkten, förutsatt att överföringen sker inom den tidsfrist som avses i punkt 4, ska följande regler gälla:

- a) En leverans av varor i enlighet med artikel 138.1, ska anses vara gjord av den beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning i den medlemsstat varifrån varorna försändes eller transporterades.
  - b) Ett gemenskapsinternt förvärv av varor ska anses vara gjort av den beskattningsbara person till vilken varorna levereras i den medlemsstat till vilken varorna försändes eller transporterades.
4. Om varorna, inom 12 månader efter att de ankommit i den medlemsstat dit de har försänts eller transporterats, inte har tillhandahållits den beskattningsbara person som de var avsedda för i enlighet med punkterna 2 c och 6 och ingen av omständigheterna i punkt 7 föreligger, ska en överföring i den mening som avses i artikel 17 anses ske dagen efter 12-månadersperiodens utgång.
5. Ingen överföring i den mening som avses i artikel 17 ska anses ha skett när följande villkor är uppfyllda:
- a) Rätten att förfoga över varorna har inte överförts, och varorna återsänds till den medlemsstat varifrån de transporterades eller försändes inom den tidsfrist som avses i punkt 4.
  - b) Den beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna registrerar dessas återsändning i det register som föreskrivs i artikel 243.3.

6. Om den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c inom den period som avses i punkt 4 ersätts av en annan beskattningsbar person ska ingen överföring i den mening som avses i artikel 17 anses ske vid ersättningstillfället, förutsatt att
- a) alla andra tillämpliga villkor i punkt 2 är uppfyllda, och
  - b) ersättningen registreras av den beskattningsbara person som avses i punkt 2 b i det register som föreskrivs i artikel 243.3.
7. Om något av de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 inom den period som avses i punkt 4 upphör att vara uppfyllt ska en överföring av varor i enlighet med artikel 17 anses ske vid den tidpunkt då villkoret i fråga inte längre är uppfyllt.

Om varorna levereras till en annan person än den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c eller i punkt 6 ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda omedelbart före denna leverans.

Om varorna transporteras eller försänds till ett annat land än den medlemsstat från vilken de ursprungligen förflyttades ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda omedelbart innan transporten eller försändelsen av varorna till ett annat land inleds.

Om varor förstörts, gått förlorade eller stulits ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda den dag då varorna faktiskt avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag då varorna befanns vara förstörda eller försvunna."

2) Följande artikel ska införas som artikel 36a:

"Artikel 36a

1. Om samma varor levereras med på varandra följande leveranser, och varorna försänds eller transporteras från en medlemsstat till en annan medlemsstat direkt från den första leverantören till den sista kunden i kedjan ska försändelsen eller transporten endast tillskrivas leveransen till den förmedlande verksamhetsutövaren.
2. Med avvikelse från punkt 1 ska försändelsen eller transporten endast tillskrivas den leverans av varor utförd av den förmedlande verksamhetsutövaren för vilken denne har meddelat leverantören det registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats till denne av den medlemsstat från vilken varorna försänds eller transporteras.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska *förmedlande verksamhetsutövare* betyda en annan leverantör i kedjan än den första leverantören som försänder eller transporterar varorna själv eller genom en tredje part för dennes räkning.
4. Bestämmelserna i denna artikel ska inte tillämpas i de situationer som omfattas av artikel 14a."

[3) Följande artikel ska införas som artikel 137a:]

["Artikel 137a

1. Varje medlemsstat får undanta tillhandahållandet av tjänster av fristående grupper av personer vilka bedriver en verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt eller för vilken de inte är beskattningsbara personer, i syfte att tillhandahålla gruppmedlemmarna tjänster som är direkt nödvändiga för att bedriva denna verksamhet, om grupperna endast begär ersättning av sina medlemmar för deras andel av de gemensamma utgifterna, förutsatt att undantaget inte kan befaras snedvrida konkurrensen.

2. Punkt 1 ska enbart tillämpas på tjänster som tillhandahålls av fristående grupper av personer som är etablerade på territoriet tillhörande den medlemsstat som beviljar undantaget till gruppmedlemmar som är etablerade på samma medlemsstats territorium.]

4) I artikel 138 ska punkt 1 ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen, för säljarens eller förvärvarens räkning, om följande villkor är uppfyllda:
  - a) Varorna levereras till en annan beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.
  - b) Den beskattningsbara person eller icke beskattningsbara juridiska person till vilken leveransen görs har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår och har meddelat leverantören detta registreringsnummer för mervärdesskatt.
- 1a. Det undantag som föreskrivs i punkt 1 ska inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att lämna in en sammanställning, eller om den inlämnade sammanställningen inte innehåller korrekta uppgifter om denna leverans enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera sina brister på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna.”

5) I artikel 243 ska följande punkt 3 läggas till:

"3. Varje beskattningsbar person som överför varor genom call off-lagerarrangemang som avses i artikel 17a ska föra register så att skattemyndigheterna kan kontrollera att artikeln tillämpas korrekt.

Varje beskattningsbar person till vilken varor levereras genom call off-lagerarrangemang som avses i artikel 17a ska föra register över dessa varor."

6) Artikel 262 ska ersättas med följande:

"Artikel 262

1. Varje beskattningsbar person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande ska anges:
  - a) De förvärvare som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara personen har levererat varor i enlighet med de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c.
  - b) De personer som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara personen har levererat varor som har levererats till denne genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42.
  - c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara personen har tillhandahållit andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska varje beskattningsbar person lämna in uppgifter om registreringsnummer för mervärdesskatt för de beskattningsbara personer för vilka varorna är avsedda och till vilka varor avsänds eller transporteras enligt call off-lagerarrangemang i enlighet med de villkor som anges i artikel 17a och om eventuella ändringar av de inlämnade uppgifterna.”

7) [...]

8) [...]

- 9) Artiklarna 403 och 404 ska utgå.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

UTKAST TILL

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller vissa undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹⁵, särskilt artikel 397,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- 1) I handlingsplanen för mervärdesskatt¹⁶ tillkännagav kommissionen sin avsikt att lägga fram ett förslag till slutgiltigt mervärdesskattesystem i samband med gränsöverskridande handel mellan företag i olika medlemsstater. I sina slutsatser av den 8 november 2016¹⁷ uppmanade rådet kommissionen att under tiden föreslå vissa förbättringar av unionens mervärdesskatteregler för gränsöverskridande transaktioner, bland annat för undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner .
- 2) I direktiv 2006/112/EG fastställs ett antal villkor för att undanta leveranser av varor från mervärdesskatt i samband med vissa transaktioner inom gemenskapen. Ett av dessa villkor är att varorna måste transporteras eller försändas från en medlemsstat till en annan.

---

¹⁵ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

¹⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en handlingsplan för mervärdesskatt: *Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut* (COM(2016)148 final, 7.4.2016).

¹⁷ Rådets slutsatser av den 8 november 2016 om förbättring av EU:s nuvarande mervärdesskatteregler för gränsöverskridande transaktioner (dok. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 av den 9 november 2016).

- 3) De olika tillvägagångssätten bland medlemsstaterna i tillämpningen av dessa undantag för gränsöverskridande transaktioner har dock gett upphov till svårigheter och osäkerhet om det rättsliga läget för företagen. Detta strider mot målet att stärka handeln inom unionen och avskaffa fiskala gränser. Det är därför viktigt att specificera och harmonisera de villkor enligt vilka undantagen kan tillämpas.
- 4) Eftersom gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier främst är knutna till undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser, är det nödvändigt att ange vissa omständigheter under vilka varor ska anses ha transporterats eller försänts från leveransmedlemsstatens territorium.
- 5) För att erbjuda en praktisk lösning för företag och skattemyndigheter införs två motbevisbara presumtioner i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011.¹⁸
- 6) Förenklingsarrangemang för call off-lager bör åtföljas av lämpliga registreringskyldigheter i syfte att säkerställa att de tillämpas korrekt.
- 7) Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

¹⁸ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

Artikel 1

I kapitel VIII i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ska följande avsnitt 2a införas:

”AVSNITT 2a

Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner

(Artiklarna 138–142 i direktiv 2006/112/EEG)

Artikel 45a

1. Vid tillämpningen av de undantag som anges i artikel 138 i direktiv 2006/112/EG, ska det antas att varorna har försänts eller transporterats från en medlemsstat till en destination utanför dess territorium men inom gemenskapen under någon av följande omständigheter:
  - a) Säljaren anger att varorna har transporterats eller försänts av honom själv eller av en tredje part för hans räkning, och säljaren besitter minst två icke motstridiga bevishandlingar som förtecknas i punkt 3 a, utfärdade av två parter oberoende av varandra, avseende säljaren och förvärvaren, eller någon av de handlingar som anges i punkt 3 a i kombination med någon av de icke motstridiga bevishandlingar som anges i punkt 3 b, där transporten eller försändelsen bekräftas, utfärdad av två parter oberoende av varandra, avseende säljaren och förvärvaren.

- b) Säljaren förfogar över följande:
- i) En skriftlig bekräftelse från förvärvaren på att varorna har transporterats eller försänts av denne eller av en tredje part för dennes räkning, och som hänvisar till varornas destinationsmedlemsstat. Denna handling ska innehålla uppgift om utfärdandedatum, förvärvarens namn och adress, varornas mängd och art, datum och plats för varornas ankomst och, vid leverans av transportmedel, dess identifieringsnummer och id-handling för den person som tar emot varorna för förvärvarens räkning.
  - ii) Minst två icke motstridiga bevishandlingar som avses i punkt 3 a, utfärdade av två parter oberoende av varandra, avseende säljaren och förvärvaren, eller någon av de handlingar som anges i punkt 3 a i kombination med någon av de icke motstridiga bevishandlingar som anges i punkt 3 b, där transporten eller försändelsen bekräftas, utfärdade av två parter oberoende av varandra, avseende säljaren och förvärvaren.

Förvärvaren ska lämna den skriftliga förklaring som avses i led b i till säljaren senast den tionde dagen i månaden efter leveransen.

2. En skatteförvaltning får motbevisa en presumtion som görs enligt punkt 1.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande godtas som bevis för transporten eller försändelsen:

- a) Handlingar som rör transporten eller försändelsen av varorna, till exempel ett undertecknat CMR-dokument eller meddelande om ett konossement, en faktura för flygfrakt eller en faktura från det företag som transporterar varorna.
- b) Andra handlingar:
  - i. En försäkring rörande transporten eller försändelsen av varorna eller bankhandlingar som styrker betalning av transporten eller försändelsen av varorna.
  - ii. Officiella handlingar som utfärdats av en offentlig myndighet, till exempel en notarie, som bekräftar varornas ankomst i destinationsmedlemsstaten.
  - iii. Ett kvitto utfärdat av en lagerhavare i destinationsmedlemsstaten som bekräftar lagring av varor i den medlemsstaten.

KAPITEL X

SKYLDIGHETER FÖR BESKATTNINGSBARA PERSONER OCH FÖR VISSA ICKE BESKATTNINGSBARA PERSONER

(AVDELNING XI I DIREKTIV 2006/112/EG)

AVSNITT 1a

Allmänna skyldigheter

(Artiklarna 242–243)

Artikel 54a

1. Det register som avses i artikel 243.3 i direktiv 2006/112/EG som ska föras av varje beskattningsbar person som överför varor genom call off-lagerarrangemang ska innehålla följande uppgifter:
  - a) Den medlemsstat varifrån varorna försändes eller transporterades och datum för försändelsen eller transporten av varorna.

- b) Registreringsnummer för mervärdesskatt för den beskattningsbara person som varorna är avsedda för, utfärdad av den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.
  - c) Den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras, lagerhavarens registreringsnummer för mervärdesskatt, adressen till det lager där varorna lagras vid ankomsten och det datum då varorna ankommer lagret.
  - d) Värde, beskrivning och mängd av de varor som ankommit lagret.
  - e) Registreringsnummer för mervärdesskatt för den beskattningsbara person som ersätter den person som avses i led b enligt de villkor som fastställs i artikel 17a.6 i direktiv 2006/112/EG.
  - f) Beskattningsunderlag, beskrivning och mängd avseende de varor som levererats och det datum då den leverans av de varor som avses i artikel 17a.3 a i direktiv 2006/112/EG sker samt köparens registreringsnummer för mervärdesskatt.
  - h) Beskattningsunderlag, beskrivning och mängd avseende varorna, det datum då något av villkoren och respektive grund i enlighet med artikel 17a.7 uppfylls.
  - i) Beskattningsunderlag, beskrivning och mängd avseende de återsända varorna i enlighet med artikel 17a.5 i direktiv 2006/112/EG.
2. Det register som avses i artikel 243.3 i direktiv 2006/112/EG som ska föras av varje beskattningsbar person till vilken varorna överförs genom call off-lagerarrangemang ska innehålla följande uppgifter:
- a) Registreringsnummer för mervärdesskatt för den beskattningsbara person som överför varor genom call off-lagerarrangemang.

- b) Beskrivning och mängd av varor avsedda för den beskattningsbara personen.
- c) Datum då de varor som är avsedda för den beskattningsbara personen ankommer lagret.
- d) Beskattningsunderlag, beskrivning och mängd avseende de varor som levererats och det datum då det gemenskapsinterna förvärvet av de varor som avses i artikel 17a.3 b i direktiv 2006/112/EG sker.
- e) Beskrivning av och mängd varor och det datum då varorna avlägsnas från lagret på uppdrag av den person som avses i punkt a.
- f) Beskrivning av och mängd varor som förstörts eller försvunnit och den dag då varor som tidigare ankommit lagret förstördes, försvann eller stals eller den dag då varorna befanns vara förstörda eller försvunna.

Om varorna transporteras eller försänds genom call off-lagerarrangemang till en annan lagerhavare än den beskattningsbara person som varorna är avsedda att levereras till behöver denna beskattningsbara persons register inte innehålla de uppgifter som anges i leden c, e och f."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

UTKAST TILL

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller utbyte av information i syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av call off-lagerarrangemang

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹⁹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁰,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

---

¹⁹ EUT C , , s. .

²⁰ EUT C , , s. .

- 1) I syfte att säkerställa att den förenkling som införs i direktiv 2006/112/EG vad gäller call off-lagerarrangemang kan övervakas på lämpligt sätt krävs det att myndigheternas relevanta behöriga myndigheter har automatiserad åtkomst till de uppgifter som samlas in från den beskattningsbara personen vad gäller sådana transaktioner.
- 2) Med hänsyn till att bestämmelserna i denna förordning till följd av ändringar som införs genom rådets direktiv [...] ²¹/EU, bör denna förordning tillämpas från och med dagen för tillämpningen av dessa ändringar.
- 3) Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 21 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) registreringsnummer för mervärdesskatt för de personer som har utfört de varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som avses i led b, och registreringsnumren för mervärdesskatt för de personer som lämnat in uppgifter i enlighet med artikel 262.2 i direktiv 2006/112/EG om de personer som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt i enlighet med led a,”.

---

²¹ Rådets direktiv [...] /EU av den [...] om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (EUT L [...]).

b) Inledningsfrasen i led e ska ersättas med följande:

”e) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat och för varje person som lämnat in uppgifter i enlighet med artikel 262.2 i direktiv 2006/112/EG, dennes registreringsnummer för mervärdesskatt och de uppgifter som denne lämnat in om varje person som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat, på följande villkor:”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande
